

PÄRWORKS

Slavnost Zmrtvýchvstání Páně, číslo 33. Jméno a příjmení: _____

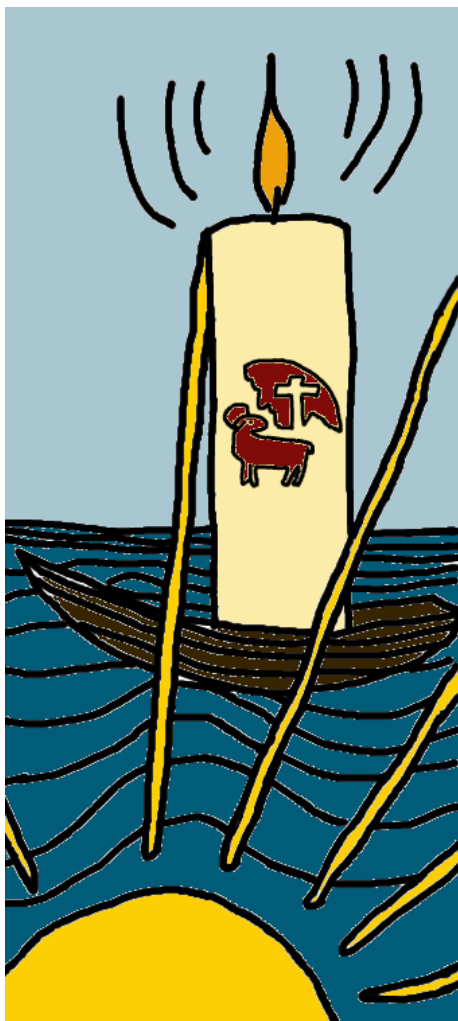
SLŮVKO

Evička, která chodí do první třídy, dostala od paní učitelky za úkol spolu ostatními spolužáky přinést si do školy vyfouknutá vajíčka. Evička má hned jasno. Po škole míří k babičce. „Babi, paní učitelka říkala, že si máme do školy přinést vajíčko, budeme na něj malovat: Byla jsem se podívat v kurníku, jsou tam taková veliká. Můžu si jedno vzít?“ „Myslíš ta husí? To nepůjde. Ve vajíčkách jsou housátka! Už za tři dny by se měla klubat.“

Evička se na babičku podívala nedůvěřivě. Cože? Ve vajíčkách jsou housátka? A jak se tam dostala? Babi, a víš to jistě?“ „co? Jestli tam jsou housátka? To víš, že ano. Husa už na nich sedí nějakou dobu.“

Tomu už Evička vůbec nerozumí. Nejenže jsou podle babičky housátka uvězněná ve vajíčku, ale ještě na nich sedí husa. Vždyť by je rozsedla! A proč by jí to babička povídala, kdyby to nebyla pravda? Evička si umínila, že tu záhadu vyzkoumá. Do školy si vzala jiné vajíčko, ale na velká vajíčka nezapomněla. Když byla u babičky, co chvíli se na ně odbíhala podívat. Tak jak očekávala – nedělo se nic.

Za tři dny ale přivítala babička Evičku s potutelným úsměvem: „Pojď, něco ti ukážu!“ a poodhrnula cíp utěrky zakrývající košík. Na dně se choulily žluté kuličky. „Vidíš? To jsou ta tvoje vajíčka!“ řekla babička. „Tak už mi věříš?“ Evička si důkladně prohlédla obsah košíku a pak se rozběhla do kurníku. Velká vajíčka byla pryč. Jen ve slámě na zemi se povaloval zbytek skořápek. Teď ji nezbývalo než uvěřit, že babička měla pravdu.

Jsou Velikonoce. Slavíme největší svátky v roce, svátky zmrtvýchvstání, nového života Pána Ježíše. Pán Ježíš své zmrtvýchvstání předpověděl. Přesto apoštolové a Panna Maria, kteří viděli jeho ukřížování a sami ho uložili do hrobu, na něco takového ani nepomyslili. Nedělní objev u hrobu je však zmátl: kámen odvalený od hrobu, plátna, do nichž Pánovo tělo zabalili, ležela složená na jednom místě a šátek z hlavy pohozený opodál... Kde je tělo? Otázky střídaly otázky, ale odpověď nepřicházela. Nezbývalo než čekat. Až se setkání se zmrtvýchvstalým Pánem probudilo nádhernou radostí poznání, že smrtí život nekončí...

Naše velikonoční radost zatím není radostí poznání, ale radostí víry a naděje, že i my jednou budeme moci stát Pánu Ježíši tváří v tvář.

Aleluja! Smrtí život nekončí. Aleluja!

Aleluja! Kristus vstal z mrtvých a vede i každého z nás k životu ve světle, jasnosti svého slova a k životu v lásce. Aleluja!

Postní doba nás připravovala na setkání s Ježíšem – Beránkem, který již neumírá a proto slavme svátky radosti, pokoje, lásky, vzájemného porozumění a soudržnosti. Vyjděme společně s Kristem, naším průvodcem. On je tím, kdo porazil smrt, slabost a hřích, a proto chce být naším průvodcem. Požehnané Velikonoce přejeme všem rodinám a celé farnosti.

Mons. Rudolf Sikora a spol.

ŽIVOT VE FARNOSTI

Pokoj Vám!

O velikonočních svátcích si přejeme navzájem radostné Velikonoce nebo šťastné prožití velikonočních svátků apod. Přání je krásný projev lásky, ale ani při nejlepším úmyslu nemůžeme říct, že se naše přání splní.

Pán Ježíš po svém zmrtvýchvstání přichází mezi apoštolů a přeje jim: „Pokoj vám.“ U něho přání nejsou jenom slova jako u nás lidí, ale Pán Ježíš svým přáním přímo pokoj do našich srdcí vnáší. Ale pozor! Aby nás mohl Ježíšův pokoj prostoupit, musíme mít připravené srdce. Naše srdce musí být otevřené Pánu Bohu, a to se děje v modlitbě, kdy prožíváme svou víru, naději a lásku. Naše srdce však musí být otevřené i bližním, tedy lidem kolem nás. Pán Bůh nás tak krásně stvořil, že se navzájem doplňujeme, a proto se potřebujeme: manželé, rodiče a děti, zdraví a nemocní, řemeslníci a učenci, kluci a děvčata. Každému něco chybí a něčeho má zase nadbytek. Když to dáme

dohromady, tak budeme mít všichni tak akorát. Dokazuje to i příběh dvou manželů. Stáli na břehu řeky a potřebovali se dostat na druhou stranu. Vypadalo to na první pohled jednoduše. U břehu byla přivázaná loďka, kterou mohli přeplout na druhou stranu. Jenomže muž byl postižen dětskou mozkovou obrnou a nemohl pohybovat rukama, ona byla slepá. Copak mohou s takovými vadami přeplout na druhou stranu? Zachmuřená tvář muže se rozjasnila. Přistoupil blíže k loďce a řekl: „Protože vidím, budu řídit loďku já.“ Manželka se také usmála a odpověděla: „Já mohu hýbat rukama, tak budu veslovat.“ A tak klidně přepluli řeku a zažili, co to znamená být skutečně manželem a manželkou. Ježíš přeje každému z nás: „Pokoj vám!“ Kristův pokoj zažije ten, kdo má otevřené srdce lásce k Bohu a k bližnímu.

<http://josefjansta.opava.org>, jáhen Josef Janšta, Ilustrace: Jiří Vančura

ZAMYŠLENÍ NEJEN PRO MINISTRANTY

Rány oslavené

Církev by měla vydávat společnosti počet z majetku, dávat vyúčtování co, na co a jak používá...

Je to jako vzdorovitý pokřik malých kluků, kteří nechtějí jít v neděli do kostela, byť křik politicky odůvodněný slovníkem používajícím nabubřelé fráze bez souvislostí. My chudáci nemůžeme – naše nedotknutelná práva! To Církev musí, má povinnost... Vědoucí soudci. Ježíš Kristus hovoří jinak. Nemluví proti institucím, ale pobízí člověka jako jednotlivce: mne, tebe: změň se, přestaň jednat zle, uč se jednat dobře. Ostatně instituce jsou nakonec tvořeny (se uskutečňují) konkrétními lidmi. Svět patří Bohu, ale Bůh ho pronajímá odvážným. Tak i Církev patří Bohu, ale je svěřena lidem, aby ji spoludotvářeli svou aktivní přítomností v ní. Neboj se žít a konat dobro v Církvi – a to, i když spoustu věcí pokazíš. Hlavou a zárukou Církve je Kristus, který pro ni nejen zemřel, ale i vstal z mrtvých a Jeho rány způsobené mými hříchy od nynějška září oslavené, zvěstující více než bídu lidskou velikost Boží. Miluj a radostně zpívej: Aleluja! Jeho milosrdenství trvá na věky!

TARSICIUS, P. Marek Miškovský

SLOVO PAPEŽE FRANTIŠKA

„Kde je Bůh, když se všechno hatí? Ježíš nechce být pochopen špatně; nechce, aby lidé směřovali pravého Boha, jenž je pokornou láskou, s nepravým bohem, který je okázalý a vnucuje se silou. Ježíš změnil dějiny tím, že se stal naším bližním.“

Tweet papeže Františka 8. 4. 2020

Představ si, jak to asi mohlo vypadat. Podle toho vyber barvy pastelek a vybarvi obrázek. Slova anděla si můžeš zapsat:

V CÍRKVI ŽIJE HUMOR

Baví se dva kamarádi ve školce: „Já nechápu, jak ti teroristi můžou ukrást to letadlo, když je tak velký?“ diví se Jiříček. „Buď v klidu,“ uklidňuje ho Vašek, „oni ho kradou ve vzduchu, když je tak malý!“

Na hodině chemie. „Nechceš být zkoušený, Ládíku? Dobrá, píše si N. Nechce, neumí, nedostatečná!“

Tatínek jde nakupovat boty. „Dobrý den, potřeboval bych boty pro syna.“ „Na kolik let?“ ptá se prodavač. „No, na kolik let?“ Udiveně zírá tatínek, „kluk je roztrhá za několik týdnů!“

„Mami, Jenda přišel včera do školy špinavý a pan učitel ho poslal domů!“ „A pomohlo to?“ „Jasně! Dneska přišla špinavá celá třída!“

Info: www.farnost-hnojnik.cz, www.facebook.com/farnosthnojnik

© Římskokatolická farnost Hnojník, pro vnitřní potřebu farnosti, Centrum pro katechezi Olomouc - <https://www.katechetiolomouc.cz/>, Časopis Tarsicius pro ministranty